

המרכז העולמי של אגודת ישראל שולח מיכתב־הדרכה לכל אברך העומד להינשא ובו תיאור מדוייק של אישגל הלילה הראשון

הדרכה מינית לדתיים

דינה כנידה גמורה. אסור עוד להתחבר אליה וגם אסור ליגע זה בזה ואסור ליקח חפץ זה מזה אפילו אם לא נוגעים זה בזה וכו'.

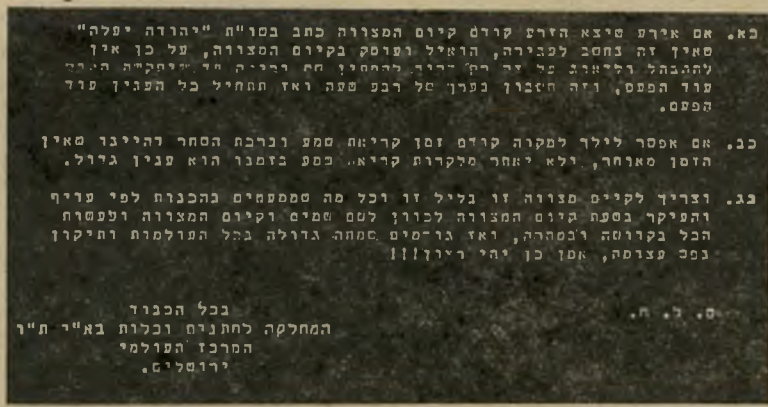
טו. אחרי-כך מותר להדליק האור וצריך לבדוק הסמרטוטים ואם יש עליהם דם או סימן שהיה הכל כהלכה, ואף אם לא נמצא דם, או גם כן אפשר שהיה הכל כדבעי רק שהיה מעט דם ונאבד.

יז. אחרי-כך צריך לרחוץ האבר ביד רטוב או במים וצריך להחליף הכתנות ולרחוץ הידיים ג' פעמים ולשפוך מים צלולים לפני מיטתה.

יח. אחרי-כך מברכים ברכה זו בכונה בלי שם ומלכות: ברוך אתה אשר דג אגוז בגן עדן שושנת עמקים כל ימשוך זר במעיך חתום על כן איילת אהבים שמרה בטוהר וחוק לא הפרה. ברוך הבוחר בזרעו של אברהם.

יט. ומברכים ברכת המפיל. מנהג חסיי דים לברכו בלי שם ומלכות. ואחר כך ושכבה וערבה שנתך.

כ. זה הפרט צריך זהירות וזריזותכם יתירה, ששכית הוא מאוד אצל חתנים היות שאם נכנס העטרה ומקצת מהגיד ואחר כך נשמת לחוץ האבר, או אפילו לא עשו עדיין כלום בכל זאת זה נקרא ביאה גמורה, וכבר אסור להתקרב אליה, ודינה כנידה גמורה, ובהיות שאין החתן נים בקיאים בזה השעור וייתכן שלא היה עוד שום התחלה, על כן אם אירע שוב נס האבר קצת ונשמת לחוץ ואיננו יודע אם נכנס העטרה ומקצת מן הגיד, או צריך לשאול מן הכלה אם לא הרגישה כאבים, ואם משיבה שלא הרגישה כאבים או מותר להתחיל המיצוה עוד הפעם.



המיסמך המקורי שנשלח לאברכים מישגל לשם שמיים

מפי אותו מקום ועדיין לא נכנס, אז צריך לבקשה עוד פעם שתוביל את האבר לאותו מקום. יג. וכדי שייכנס האבר בנקל, טוב שהכלה תמשח אותו מקום מבפנים באיזה שמן, או שהחתן ימשח האבר בזהירות באיזה סמרטוט.

יד. באותו מקום יש עור דק הנקרא עור בתלים והחתן צריך לקרוע העור עם האבר ועל-ידי זה יוצא דם הבתור לים. לפעמים כואב לה וזאת וצריך לפייסה ולדבר על לבה שזה כואב רק בפעם הראשון, וכן הוא סדר העולם, ושזו מיצוה גדולה והשובה כמיצוה תפילין וכדומה.

י. הכלה תשכב על גבה, פניה למע-לה ותרתיק ותבדיל רגליה זו מזו, ותגביה צרכיה שכל זה עוזר להקל לה-תקרב לקיום המיצוה, ואז החתן ייכנס בין שתי רגליה בכריעה על הברך וית-קרב עד מקום שאפשר, וטבע הוא שהאבר

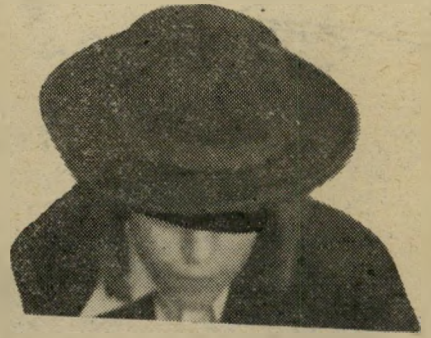
המחזקה לחתנים וכלות של המרכז העולמי של אגודת ישי-ראש שזכתה לכל אברך וכישיבה ערב נישואיו, דף הסבר לגבי הלוי זה הראשון שלו עם הכלה. תחת הכותרת, "השלוות התנהגות החתן כליד ראשונה אחרי החתונה", מסבירים ראשי המחזקה לזוג המרי כיצד יש לקיים את המושג הראשון. המיסמך כולו מובא כאן ללא השמטות או תיקונים:

ה יות שיש הרבה הלכות שחוץ להתחן לדעת. והמה מסורים בהר-בה מקומות בשולחן-ערוך ויש הרבה דברים שאי-אפשר להיות מבואר כל כך מפורט, על כן נבארם כאן בקיצור:

א. בעת קיום המיצוה צריך להיות חושך גמור בחדר, על כן צריך לפרוס מפה עבה על החלונות שלא יכנס האור מבחוץ.

ב. צריך מפני קדושה והכנה, ליטול שניהם ידיהם ג' פעמים קודם ואחרי המיצוה.

ג. קודם המיצוה צריכים לקרות קריי-אתישמע שעל המיטה, בלי ברכת המפיל, ואחר קריאת שמע, צריך לומר זה הי תפילה:



אין זיווג שלא יקדים

אליו חיבוק ונישוק

האחד

כך בעת הזיווג עצמו

מתקשה מאליו, ואז יבקש החתן מהכלה שתאחו בהאבר עם ידה ותוליך אותו לאותו מקום שבדקה עצמה כל השבוע מקודם, כן הוא מנהג אנשי מעשה בקיום מיצוה זו, כי אותו מקום הוא למטה מאוד וגם צר ודחוק ואי-אפשר לכוון להכניס האבר בלתי עזרתה.

יא. צריכים זהירות וזריזות יתירה להיות כל הזמן מכוסים שלא יתגלה מגופם שום אבר מחוץ למכסה.

יב. הנה נקב ההוא צר ודחוק מאוד ואין האבר נכנס כל כך בנקל, על כן אם כשכבר מונח קצה האבר בפי אותו מקום,

ד. הריני רוצה לקיים מיצוה עשה של פריה ורבייה כמו שציונו השם יתברך שמו בתורתנו הקדושה, שנאמר ויברך אותם אלוקים ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ, ולקיים מיצוה עשה, ורעונתה לא יגרע, ומיצוה עשה של, ושימח את אשתו לשם ייחוד קודשא ברוך הוא בדחילו ורחימו וייתדע שם יתברך בורא העולם ביהודא שלים בשם כל ישראל לתקן שורש מיצוה זאת במקום העליון לעשות נחת רוח להבורא יתברך שמו ויהי נועם וכו'.

ה. אסור להיות ספרי קודש באותו החדר בשעת קיום המיצוה, ואם אין לו רק אותו חדר ואין לו ארון ספרים, או צריך לכסות את הספרים בשני כיסויים של מפות, ואם המזוזה בפנים החדר צריך לכסות גם אותה.

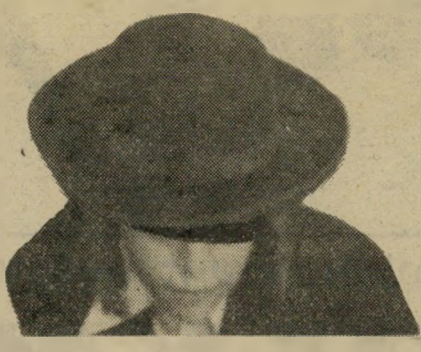
ו. אחרי יציאת מבית-הכסא צריך להמך תין עד קיום המיצוה בערך 12 רגעים, וצריך שיהיה מוכן שני סמרטוטים לבנים, למה שיבואר להלן.

ז. אחרי כל ההכנות הללו תכינו עצ-מכם לעצם המיצוה. על כן תכבה את האור שיהיה חושך גמור בחדר, וכלה יתכנס למיטתה ותפשוט כל בגדיה, רק החלוק תשאיר עליה, וכן תעשה גם אתה, תפשוט כל מלבושיך, חוץ מהכתונת, ואין זיווג שלא יקדים אליו חיבוק וני-שוק, האחד קודם הזיווג ואחרי-כך בעת הזיווג עצמו.

ט. המיטה צריך לסדר שתחת הראש יהיה רק כר קטן כדי שלא תהיה ראשה בגובה, גם צריכה להניח כר קטן תחתיה כדי שיהיה גופה קצת בגובה ותפרוש סדין על זאת הכר שתחתיה.



צריך לדחוק את האבר לאט ובכוח עד שייכנס לגודל, שאם דוחקים בכעס אחת ישתמש האבר מאותו מקום



האבר, ושירגיש שכבר אינם יוצאים טיי-פוח זרע, ואז כמעט יוצא האבר ממילא מעצמו ואף צריך להוציאו, ואחר יציאת האבר צריך לקנחו בסמרטוט השני, ואחר כך צריך החתן לצאת מהמיטה שלה ואז

צריך לדחוק עם האבר לאט לאט ובכח עד שייכנס האבר לגמרי, שאם דוחקים בפעם אחת, אז קרוב לוודאי שישתמש האבר מאותו מקום, על כן צריך ללכת לאט לאט, ואם על ידי זה נשמת האבר

הכלה תשכב על גבה,

תרחיק ותבדיל רגליה

זו מזו, תגביה צרכיה

ואז החתן יכנס בין רגליה

אבל אם השיבה שהרגישה כאבים או אפשר שכבר נתקיים המיצוה ויש לה כבר כל דיני נידה וצריך לפרוש ממנה.

כא. אם ארע שיצא הזרע קודם קיום המיצוה כתב בשו"ת, "יהודה יעלה" שאין זה נחשב לעבירה, הואיל ועוסק בקיום המיצוה, על כן אין להתבהל ולדאוג על זה רק צריך להמתין שם במיטה עד שיתקשה האבר עוד פעם, וזה חשבון בערך של רבע שעה ואז תתחיל על העניין עוד הפעם.

כב. אם אפשר לילך למקווה קודם זמן קריאת שמע וברכת השחר, דהיינו שאין הזמן מאוחר, ולא יאוחר מלקרות קריאת שמע בזמנו הוא עניין גדול.

כג. וצריך לקיים מיצוה זו בליל זו וכל מה שממעטים בהכנות לפי עדיף והעיקר בשעת קיום המיצוה לכוון לשם שמים וקיום המיצוה ולעשות הכל בקדור שה ובטהרה, ואז גורמים שמחה גדולה בכל העולמות ותיקון נפש עצומה, אמן כן יהי רצון!!!

על ענייני-הדרכה חתום, בכ"ה חכבוד, מוסר הקורא לעצמו, המחזקה לחתנים וכלות בא"י, המרכז העולמי, ירושלים.